

Liturgie

voor de dankdienst voorafgaand aan de begrafenis van



Tijmen Vedder

Geboren 6 september 1942

Overleden 27 november 2020

Op donderdag 3 december 2020 om 10.00 uur
in de Zuiderkerk te Bunschoten-Spakenburg.

Voorganger: ds. D. Luijmes
Organist: Jos Maters



Uitleg van het bloemstuk voor Pa

Het lijnenspel vormt het teken van de Alfa en de Omega, dit heeft geen begin en geen eind. Er is er maar Één die weet waar het leven begint en eindigt.

De drie blauwe hortensia's in het midden vormen één geheel: de Drie-eenheid, de twee rode rozen daartussen staan symbool voor Tijmen en Eef, want in de Drie-eenheid geloofde hij zeker.

Naast Tijmen zie je de koning van het schaakspel. Dit staat natuurlijk voor zijn schaakcarrière, maar ook omdat hij nu bij de hoogste Koning mag zijn. Om dit middelpunt heen beelden acht witte rozen zijn vier kinderen met kouwe kant uit. Per stel staan daar de dertien oranje rozen voor de kleinkinderen met aanhang en vier gele rozen voor de achterkleinkinderen daar omheen. Dit nageslacht maakte hem de meest trotse man van de wereld.

Verder staat het fluitenkruid symbool voor de fluiten van het orgel, maar ook voor de bloemen uit de berm waar hij heel vaak langs is gefietst.

Tijmen hield van kleurige geurende bloemen, dus rode lelies, witte fresia's, blauwe gentiaan en nog heel veel meer, maar deze heb ik erin verwerkt omdat hij er van hield.

Wilma

Tijmen wordt binnengedragen terwijl we luisteren naar zijn improvisatie over Psalm 19

Welkom door Herma

Fiona steekt de paaskaars aan:

Lieve opa, man, vader en schoonvader
We missen je.

We houden van je een groot hart dat ben jij dat
hartje boven je is Sofia en de onderste ben ik.

We vonden je altijd grappig en we zijn
verdrietig dat je er nu niet meer bij ons bent

Maar je houdt een plekje in ons hart.

Kusjes, iedereen



Sofia steekt de 1e adventskaars aan:

Dat dit licht mag stralen
over jouw laatste reis hier vandaan.

Een reis naar een oord
waar het fijn is, waar geen pijn is.

Waar ruimte is en nabijheid
van wie ons heeft gemaakt,
ver weg en zo dichtbij.

Want ook al ben je weg,
verdwenen ben je niet.

Je leeft in ons voort,
vergroeid in ons hart...

Samen voor altijd.

Moge het zo zijn.

Votum en groet

Herma zingt: *Psalm 62 : 1 en 5*

1. Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,
Van Hem verwacht ik altijd weer
Mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen.
Ik wankel niet, want Hij staat vast:
mijn toevlucht, als het water wast,
mijn rots, mijn enige vertrouwen.

5. Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,
mijn naam rust in de schutse Gods.
O volk, uw God laat u niet vallen.
Als gij voor Hem uw hart uitstort,
Vertrouw dat gij gezegend wordt:
God is een schuilplaats voor ons allen.

Gebed

Herinneringen:

'Pa in 't langd' door Marcel

'Een markant man' door Richard

Erik en Jody zingen: *'Op die dag'* (*Opwekking 665*)

Ooit komt er een dag
Dat de Hemel openbreekt
En de doden zullen opstaan

Ooit komt er een dag
Dat U terugkomt op een wolk
En dat U kijkt met ogen stralend als de zon

Ooit zal het zo zijn
Dat we leven in een stad
Waar geen pijn en geen verdriet is

Ooit zal het zo zijn
Als we komen in die stad
Dat de Vader onze tranen wist

Tot aan die dag
Wil ik weten wie U bent
Wil ik leven dicht bij U
En mij geven in aanbidding

Tot aan die dag
Wil ik horen wat U zegt
En Uw woorden tot mij nemen
Als een kostbaar geschenk

Tot aan die dag

Ooit zal het zo zijn
Dat we leven in een stad
Waar geen pijn en geen verdriet is

Ooit zal het zo zijn
Als we komen in die stad
Dat de Vader onze tranen wist

Tot aan die dag
Wil ik weten wie U bent
Wil ik leven dicht bij U
En mij geven in aanbidding

Tot aan die dag
Wil ik horen wat U zegt
En Uw woorden tot mij nemen
Als een kostbaar geschenk

Tot aan die dag

Ik verlang zo naar die dag
Dat ik neerkniel aan Uw voeten
En ik U mag herkennen aan Uw stem

Dat we samen hand in hand
Het Hemels paradijs betreden
Zal ik eeuwig mogen zijn waar U bent

Tot aan die dag
Wil ik weten wie U bent
Wil ik leven dicht bij u
En mij geven in aanbidding

Tot aan die dag
Wil ik horen wat U zegt
En Uw woorden tot mij nemen
Als een kostbaar geschenk

Tot aan die dag
Wil ik weten wie U bent
Wil ik leven dicht bij U
En mij geven in aanbidding

Tot aan die dag
Wil ik horen wat U zegt
En Uw woorden tot mij nemen
Als een kostbaar geschenk

Tot aan die dag

Tot aan die dag
Wil ik weten wie U bent

Esmée leest Psalm 139 uit NBV

1 Voor de koorleider. Van David, een psalm.
HEER, u kent mij, u doorgrondt mij,
2 u weet het als ik zit of sta,
u doorziet van verre mijn gedachten.
3 Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op,
met al mijn wegen bent u vertrouwd.
4 Geen woord ligt op mijn tong,
of u, HEER, kent het ten volle.
5 U omsluit mij, van achter en van voren,
u legt uw hand op mij.
6 Wonderlijk zoals u mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.
7 Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen,
hoe aan uw blikken ontkomen?
8 Klom ik op naar de hemel – u tref ik daar aan,
lag ik neer in het dodenrijk – u bent daar.
9 Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad,
al ging ik wonen voorbij de verste zee,
10 ook daar zou uw hand mij leiden,
zou uw rechterhand mij vasthouden.
11 Al zei ik: ‘Laat het duister mij opslokken,
het licht om mij heen veranderen in nacht,’
12 ook dan zou het duister voor u niet donker zijn –
de nacht zou oplichten als de dag,
het duister helder zijn als het licht.
13 U was het die mijn nieren vormde,
die mij weefde in de buik van mijn moeder.
14 Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt.
Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.
15 Toen ik in het verborgene gemaakt werd,
kunstig geweven in de schoot van de aarde,
was mijn wezen voor u geen geheim.
16 Uw ogen zagen mijn vormeloos begin,
alles werd in uw boekrol opgetekend,
aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één.
17 Hoe rijk zijn uw gedachten, God,
hoe eindeloos in aantal,

18 ontelbaar veel, meer dan er zandkorrels zijn.
Ontwaak ik, dan nog ben ik bij u.
19 God, breng de zondaars om,
– weg uit mijn ogen, jullie die bloed vergieten –
20 ze spreken kwaadaardig over u,
uw vijanden misbruiken uw naam.
21 Zou ik niet haten wie u haten, HEER,
niet verachten wie tegen u opstaan?
22 Ik haat hen, zo fel als ik haten kan,
ze zijn mijn vijand geworden.
23 Doorgrond mij, God, en ken mijn hart,
peil mij, weet wat mij kwelt,
24 zie of ik geen verkeerde weg ga,
en leid mij over de weg die eeuwig is.

Erik en Jody zingen: 'Heer U doorgrondt en kent mij' (Opwekking 518)

Heer, U doorgrondt en kent mij;
mijn zitten en mijn staan
en U kent mijn gedachten,
mijn liggen en mijn gaan.
De woorden van mijn mond, o Heer,
die zijn voor U bekend
en waar ik ook naar toe zou gaan,
ik weet dat U daar bent.

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen.
Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen,
elke dag.

Heer, U doorgrondt en kent mij,
want in de moederschoot
ben ik door U geweven;
U bent oneindig groot.
Ik dank U voor dit wonder, Heer,
dat U mijn leven kent
en wat er ook gebeuren zal,
dat U steeds bij mij bent.

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen.
Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen

Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen.
Heer, U bent altijd bij mij,
U legt uw handen op mij
en U bent voor mij
en naast mij
en om mij heen
elke dag.

Verkondiging

Herma zingt: 'Groot is Uw trouw ' (ELB 170)

Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader.
Er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde
die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu.

Refrein:

Groot is uw trouw, o Heer,
groot is uw trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,
en uw nabijheid, die sterkt en die leidt:
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst.
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid.

Refrein

Zomer en wintertijd, najaar en voorjaar,
zon, maan en sterren in hemelse baan.
Tonen zo duidelijk Uw Godd'lijke wijsheid,
Uw grote trouw die zal blijven bestaan.

Refrein

Gebed, afgesloten met het Onze Vader: *(NLB 1006) door Erik en Jody*

Onze Vader in de hemel
U staat zorgzaam om ons heen
Geef dat alle mensen weten
zoals U is er maar een.

Doe ons telkens weer geloven
in een wereld zonder pijn
In uw rijk dat eens zal komen
en dat soms te zien zal zijn

Help ons samen goed te leven
en te doen wat u graag wilt
Geef ons elke dag te eten
tot de honger is gestild

en vergeef ons wat we fout doen
net als wij niet blijven staan
bij de fouten van een ander
maar weer samen verder gaan

Help ons om te zien wat goed is
en wat slecht is, boos of naar
Geef dat wij het juiste kiezen
dat we goed zijn voor elkaar

Onze Vader, wij geloven
dat u onze wereld leidt
Met uw licht helpt u ons verder
Hier en nu en straks. Altijd
Amen amen

Slotwoord

Tot slot zingen de kinderen: *'Lichtstad met Uw paarlen poorten'* (ELB 413: 1,3 en 4)

Lichtstad met uw paarlen poorten,
wond're stad, zo hoog gebouwd,
nimmer heeft men op deze aarde
ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.

Schoon tehuis voor moede pelgrims
Komend uit de zand-woestijn,
Waar zij rusten van hun werken
Bij de springende fontein.

Refrein

Wat een vreugde zal dat wezen,
straks vereend te zijn met Hem
in de stad met paarlen poorten
in het nieuw Jeruzalem.

Refrein

Bij het graf zingen we: 'de Ambrosiaanse Lofzang' (ELB 341)

Heer, God, U lo - ven wij. Heer, U be - lij - den wij.

Va - der, in eeu - wig - heid zingt 't gans heel - al uw Naam.

Aar - de en he - mel, Heer, zin - gen u - wen Naam ter eer,

heel uw schep - ping door, eeu - wig met 't en - ge - len - koor:

Hei - lig, hei - lig, hei - lig is on - ze God,

de HEER Ze - ba - oth.

He - mel en aar - de zijn van uw groot - heid vol.

He - mel en aar - de zijn van uw groot - heid vol.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

A - men.

‘Sjoer hor’

We zeggen je gedag met je eigen woorden, zoals je overal je eigen woorden, uitdrukkingen of manieren voor had. Je was een bijzonder mens, we omschreven het als ‘markant’. De afgelopen dagen werden we overweldigd door de vele reacties vanuit alle hoeken van het dorp. Hierdoor leerden wij, wat we zelf niet altijd meer zagen... Guitig, gezellig, hartelijk en woorden als ‘wat stond ik graag even bij hem in de buurt’. Papa was geen prater, had hij ook niet echt geleerd. Zijn enorme bijbelkennis, boerenverstand, bewondering voor mama en liefde voor zijn nageslacht uitte zich soms met woorden, maar vaker door gebaren of de blik in zijn ogen.

78 jaar is best een mooie leeftijd, maar uiteraard te vroeg. Je fietste nog 10.000 km per jaar, de Kerkwijzers moeten weggebracht, de pinken geteld. Je zag uit naar de dag dat de schaakclub weer open zou gaan... ‘Voorbeeldig gastheer’ zeiden ze, je vaste plekje aan de bar, de vaste klusjes die je deed, je had ze graag weer opgepakt.

Je liet ons twee lijstjes na, met liederen die je graag op het orgel speelde. Zo konden we een mooi afscheid voorbereiden, een dankdienst voor jouw leven, voor wie je was; voor mama, voor ons als kinderen en kleinkinderen en als ‘opa Tijmen’ voor je achterkleinkinderen.

Dag papa, tot wij weer elkaar ontmoeten...